

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Fjælde Session.

21de Møde.

Fredagen den 13de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Kraiberg: Jeg har forlangt Ordet, ikke for at sige Noget som helst til den ærede Ordspørers klare og tydelige Udtalelser, men kun for at gjøre en personlig Bemærkning, da jeg gjerne ønsker, at min Stilling til denne Sag, som ligger mig saa meget paa Sinde, skal være ganske reen og klar. Naar hele Udvalget fastholder som sit Udgangspunkt, at Afdelingen til at deeltage i de kommunale Valg i det væsentlige alene bør betinges af Skatteydelsen til Kommunen, og altsaa ogsaa jeg gaaer ud derfra, saa er jeg ikke i nogen Modsetning til mine tidligere Anskuelser af Sagen; jeg har nemlig ingenstunde meent at ville udtale Noget med Hensyn til Betingelserne for at optages som Vælger, som skulde afvige fra, hvad der er udtalt af Andre, thi derom har jeg ingenstunde hørt, at der har været reist nogen Strid, men jeg har derimod bestandig udtalt og maa atter udtale det her, at jeg anseer det for høist uheldigt at dele dem, der optages som Vælgere, i to Klasser, fordi der derved lægges Grund til Splidagtighed, og disse to Valgklasser derved stilles fjendtlige op ligeoverfor hinanden. Jeg kaster ikke med Billie Skygge paa Nogen, og jeg vil altsaa ikke kaste nogen som helst Skygge paa de høiere beskattede Borgere i Rjøbstaden — jeg har staaet i Berøring med nok af dem til at vide, at der hos Fleerheden af dem findes den redeligste Billie til at fremme Kommunernes

Tarv, og tillige til at gjøre det paa den bedste Maade — men jeg vil heller ikke kaste nogen Skygge paa de mindre velhavende Borgere — med dem har jeg dog maaskee havt meest at gjøre, jeg har ofte været tilstede, hvor de have deeltaget i eller forberedt sig til Valghandlinger, og jeg har i Reglen hos den simple Mand fundet ikke blot en redelig Billie, men ogsaa et klart Blik for at finde den rette Mand. Det er min Overbeviisning, at de Egenstaber, som udfordres til at være en god Vælger, ikke ere et udelukkende Privilegium, som Forsynet har skjænket de høiere Stillede, de mere Formuende. Uagtet jeg saaledes ikke kan være aldeles tilfreds med det Forslag, som nu foreligger, mener jeg dog, at det altid er et Fremstridt, og jeg siger derfor med en engelsk Statsmand, at man skal forlange det hele Brød, men nøies med det halve, naar man ikke kan faae det hele; det er mit Haab, at det lille Fremstridt, som gjøres, naar et Valgprincip som det her foreslaaede indføres i Kommunen, meget snart vil drage større efter sig.

Thune: Som Medlem af Mindretallet skal jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det naturlige Forhold i et Samfund, hvor Enhver ønsker at have den samme Andeel i Samfundets Goder; der er det naturlige Forhold, at Enhver betaler ligemeget for Opnaaelsen af disse Goder, men dette naturlige Forhold kan ingenstunde gjenneføres i Kommunerne af den simple Grund, at Enhver ikke har Midler til at betale disse Goder. Da det nu ikke er frivilligt, om jeg vil boe i en Commune eller ikke, men jeg maa have mit